

President: JOAN BOSCH I ROURA.
Vicepresident: JOAN VALL I CLARA.
Consell d'Administració: ISABEL BOSCH I PI, JORDI BOSCH I ROURA, DAVID MARCA I CAÑELLAS, JOAN RIBAS I FEIXAS I ESTEVE VILANOVA I VILA.

Comissió Permanent del Consell Editorial: NARCÍS-JORDI ARAGÓ (President), JOAN BOSCH (Vicepresident 1r), JOAN VILLARROYA (Vicepresident 2n), JOAN BALLESTER, ISABEL BOSCH, JORDI BOSCH, PEP COLLELLEDMONT, ROSA FONT, JAUME OLIVERAS, JOAN RIBAS, LLORENÇ SOLDEVILA I ESTEVE VILANOVA. **Defensor del Lector:** PEP COLLELLEDMONT I OLIVA (defensor@elpunt.cat).

Directors Generals: ANNA MARIA RIBAS (Gestió) i EMILI GISPERT (Continguts).
Subdirector General de continguts: JORDI GRAU.
Directors Comercials: SANTI AMORES (El 9), JORDI CANTÓ (El Punt.cat), XEVI ESTEVA (Agències), SARA MASSANAS (Organització), EVA NEGRE (Presència) i CRISTINA TAULATS (Equips locals).
Administració: CARMÉ BOSCH. **Compres:** LLUÍS CAMA. **Distribució:** CONCEPCIÓ CASALS.
Màrqueting: TONI COROMINAS. **Recursos Humans:** MIQUEL FUENTES. **Finances:** MANEL GÓMEZ. **Serveis al Lector:** CARLES GRI. **Sistemes d'Informació:** JOSEP MADRENAS. **Relacions Institucionals:** XAVIER PAJARES. **Comunicació:** ALBERT PARÍS. **Difusió:** EDUARD VILLACÉ.

Director: EMILI GISPERT I NEGRELL.
Directors Adjunts: MIQUEL RIERA (Comarques Gironines), FERRAN ESPADA (Edicions), JORDI CAMPS (Tancament), GERMÀ CAPDEVILA (Catalonia Today), MANUEL CUYÁS (Sèries), JORDI GRAU (Opinió), TONI MUÑOZ (Apunts i Consell Editorial), XEVI SALA (Informació General), PEP RIERA (El 9), ENRIC SERRA (El Punt.cat) i JOAN VENTURA (Presència).
Redactors en Cap: JORDI MOLINS, RICARD PALOU, JOAN RUEDA I TURA SOLER.

LA TRIBUNA

Josep Maria
Royo Aspa

Investigador de l'Escola de Cultura de Pau de la UAB

Barcelona i la guerra del coltan

els darrers dies s'ha publicat un nou estudi –l'enèsim– sobre les conseqüències de la situació de violència i guerra a la República Democràtica del Congo (RDC). Aquest afirmava que al voltant de 1.000 dones eren violades cada dia en aquest país. Aquest estudi, publicat per l'*American Journal of Public Health*, assenyalava que unes 400.000 dones i nenes havien estat violades a la RDC entre el 2006 i el 2007, dada que multiplicava per 26 la informació realitzada en el seu moment per Nacions Unides. Posteriorment, hi ha hagut reaccions en contra d'aquest estudi, qüestionant l'extrapolació de resultats inexactes d'una situació prou desconeguda com la que pateix l'est del país a tot el Congo.

Però més enllà d'aquestes xifres, així com d'altres, també rebatudes, que al país s'havien mort 5,4 milions de persones entre el 1998 i el 2007, l'única certesa que tenim és que el Congo està patint un dels conflictes més greus i oblidats de l'actualitat i que es desconeix la magnitud de la violència que hi té lloc. I a sobre, les reaccions de la comunitat internacional són gairebé inexistentes i a remolc de les grans multinacionals implicades en l'explotació dels recursos naturals existents en aquest país, tot i que la nostra implicació en

aquesta situació és cada cop més rellevant. I això, l'endemà del Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament, tenim l'obligació de posar-ho de manifest.

Com recordareu, al febrer es va celebrar el Mobile World Congress a Barcelona, que va ser un èxit d'assistència, tot i que cap dels assistents no es va preguntar per les repercussions que la indústria del mòbil té arreu del món, i en especial en els llocs on els minerals imprescindibles per a la fabricació dels xips que formen part d'aquests aparells d'alta tecnologia, com és el coltan, poden estar contribuint a incentivar i perllongar la guerra i la violència sexual a l'est del Congo.

En aquesta guerra, el benefici derivat de l'explotació il·legal d'aquest mineral és un dels principals motius per a la continuïtat d'aquest conflicte, ja que tant els grups armats com sectors de les forces armades congoleeses, així com negociants sense escrúpols i algun dels països veïns, s'hi estan lucrant, cosa que els permet continuar mantenint l'*statu quo*. Aquest mineral, el coltan, del qual aquest país disposa del 80% de les reserves mundials, acaba formant part dels dispositius electrònics presents als telèfons mòbils, els reproductors de música portàtils i els ordinadors. Atesa la manca de transparència a la cadena de

subministrament d'aquests minerals, els consumidors no tenen manera de saber que no estan finançant la continuïtat

El benefici de l'explotació il·legal del coltan és el principal motiu del conflicte al Congo

de la guerra.

Més enllà de les xifres, l'ús de la violència i dels abusos sexuals és una forma de causar dolor i, al mateix temps, un element de masclisme: l'home abusa de la dona perquè es considera més fort, perquè té una arma, etcètera. Les víctimes, per la seva banda, són estigmatitzades i tenen dificultats per denunciar els culpables, que de vegades són els mateixos fami-

liars o veïns, els policies o els soldats. En molts casos, s'estableixen acords en què els criminals compensen econòmicament les víctimes a canvi del silenci. Avui la població congoleesa sofreix un trauma col·lectiu del qual no se n'aborden les causes.

I com podem fer que s'abordin les raons d'un conflicte que passa tan lluny de nosaltres? Doncs plantejant a les institucions polítiques que volem que el World Mobile Congress vingui a Barcelona sempre que Catalunya i l'Estat espanyol introdueixin aquestes reflexions en el si dels debats que tenen lloc al congrés per promoure alternatives reals que canviïn la situació sobre el terreny. Al juliol es decideix si el congrés es celebra de forma definitiva a Barcelona. Però no només es tracta d'organitzar aquest certamen, sinó també de com Barcelona i Catalunya poden contribuir a la lluita contra la impunitat i iniciar els processos que puguin conduir a la fi de la violència sexual a la RDC. I les empreses que participen en el congrés hi tenen molt a dir i a fer en aquesta qüestió. No volem celebrar nous congressos i continuar sent còmplices amb la nostra indiferència.

Josep Maria Royo Aspa va participar a la conversa d'ahir sobre el conflicte del coltan i els telèfons mòbils, a Girona Intercultural, organitzada per la Fundació SER.GI

JOAN CASALS

Què pensem que són política i democràcia?

Enric Serra

Encara que l'elevat nombre de persones que renuncien a votar quan se les crida a les urnes no està format només per indiferents sinó també per crítics, uns i altres coincideixen a justificar el numantí abstencionisme que practiquen amb els tòpics que qualifiquen la classe política d'uniforme, sectària, classista, anquilosada, endogà-

mica, indiferent, llunyana i/o corrupta. És veritat que no els falten pas exemples que els donin la raó en aquesta radiografia, però no hi ha cap malaltia que es pugui guarir amb una actitud passiva. I com més abstencionisme hi ha, més evidents són els símptomes que el sistema polític està malalt i que li cal una intervenció terapèutica a consciència, que vol dir a fons i amb intel·ligència.

Però compte: en democràcia, la malaltia d'un sistema polític

no és mai endògena sinó que està instal·lada en els seus òrgans executors que som tots els ciutadans. I encara que potser l'hem emmotllat i gestionat de la forma que ens ha semblat més pràctica, és ben clar que és molt perfectible. Ens falta encara més formació cívica, més consciència de responsabilitat democràtica i, sobretot, un compromís de participació més ferm, que vagi més enllà de la protesta. No es tracta de deslegitimar la queixa sinó de trans-

formar-la en acció sobre els òrgans i les institucions que serveixen per gestionar els afers públics.

Si tots els que es consideren indignats participessin activament en les institucions polítiques, bona part de les mesures que els agradaria dur a terme serien ja una realitat. Aquesta és la força del sistema democràtic que encara no hem sabut aprofitar prou bé.

Per això cal que siguem conscients que, tal com passa a la

nostra pròpia llar, si ens limitem a la crítica o a l'admiració del sistema polític i negligim de tenir-lo net i endreçat, tard o d'hora la brutícia ens en farà fora. Només des de dins i amb una actitud activa el mantindrem en bon estat. No hi ha democràcia real sense participació en la política. No hi ha democràcia veritable delegant l'acció i la responsabilitat exclusivament en els càrrecs electes. No hi ha societats democràtiques sense el compromís individual.